

Peter Tereza
Farba škrupiny

FF.facultatif 2020

xXX

v tomto dni utekám nikam
v tomto dni
nikam bežím

v hmle čosi držím
a ty sa mi kondenzuješ na ruke
ako kvapka vody
do rozpálenej masti

ucholak velí
pokračovať v súboji
slovo dať do klepiet
v uchu ticho prežiť

modlitba

bijem tu planými slovami
(je čosi medzi nami)
na poplach
že ticho lieči
aj to najhoršie
čo sa ti so mnou
nestane

za každú spúšť
horúcu kašu
(a predsa len na perách
necháš ležať bremeno)
ktorú tu bez pohnutia
prstom zanecháš

veď každé slovo
bude mať raz hlad

x x x

vedľa seba
bez energetických strát
prespíme

v štandardnom
pasívnom režime

častokrát ani nesníme

keď otváraš okná
ja ich zatváram
keď otváraš oči
už to preháňam

rozhovor o zjedených salónkach

vážna vec
slovami štopkám
tú dieru

tak vidíš
zasa ma premáhaš

tetuješ mi záplatu
ihlou na päťu

x x x

kurva teraz horia mraky
už to viem všetko zapálené
zas tuhý
sedím tu s muchou na nose

jak malé decko

keby ma niekto videl
niekto keby tu žil
zoberie mi
z ruky cigaretu
dlane napchaj pred oči

medzi nami
lezie slimák
od večera do rána
na vlastných slovách
moje myšlienky
tvojimi dohára

x x x

keď všetko vyjde
britvou
presne na chl

perníkova chalúpka

a keď už máš
vyšliapanú cestičku
k latríne
vieš že je všetko
na dobrej ceste